

ÇİĞNİMİZDE BİR AKREP

MEHMET AYCI

HECE YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

Doktor O Fotoğrafta /	7
Melun /	9
Acı Eşiği /	55
Ağrılıklar Ağrısı /	56
Çiğnimizde Bir Akrep /	57
Düve /	58
Genocide /	61
Gidecek Bir Yerin Olmadığında /	62
İmasız /	63
Kan Zeytin /	64
Kapılarda Karanlık /	65
Körlük /	66
Tanrı'dan Bir Kapı İsteyen Çocuk /	67
Tel Aviv'e Yok Olmadan Son Defa... /	68
Törene Hazırlık /	69
Yakmalık Sunu /	70

DOKTOR O FOTOĞRAFTA

Yürüdükçe çatırıyor yeni dünya düzeni
Yürüdükçe örgütler, kurumlar, kuruluşlar
Ayakları altında çamura bulanıyor
Yürüdükçe sinek gibi küçülüyor İsrail
Lağım faresi gibi silkiniyor Amerika
Lokman gibi Yakup gibi Eyüp gibi yürüyor
Çatlıyor yanlı yalancı kirli gerçek aynalar

Doktor kendi aynasında arınarak yürüyor
Çıkardığı her kurşunu kendinden çıkararak
Kopan her uzuv yerine koparak uzuvları
Yanarak, parçalanarak, dağılarak can veren
Eriyerek kaybolan gövdelerle saf tutup
On binlerce bebeğin saflığıyla yürüyor
Safi insan olarak...

Acıları aşarak, sınırları aşarak
Korkuları, korkuların korkusunu aşarak
Gün ışığınca yürüyor fesleğen kokusunca
İçinde Akdeniz'den daha büyük dalgalar
Dünyaları, kıtaları, ülkeleri yıkıyor
Yeniden güneş oluyor o adımlarla güneş
Yeniden toprak oluyor o adımlarla toprak

Doktor ölüme yürüyor yepyeni bir hayatla
Yepyeni bir hayata ve anlamsız kimlikler
Uygarlıklar, birikimler, tecrübeler kültürler
Tümünden anlamsız kalıyor onun yürüyüşünde
Doktor tarihe yürüyor, şimdiye, geleceğe
Üstün insan olarak...

MELUN

*-İsrailliler tarafından yetmiş beş yıldır dini taassupla,
faşistçe, fanatikçe öldürülen Filistinli bebeklere ve
kadınlara,*

-Yaşar Kutluay'a,

- Ezra Pound'a,

*-Gazze'de bilinçli olarak önce tecrit edilip sonra üzeri-
ne bomba yağdırılan yüzbinlerce masum sivile-*

Elif Ye Mim

Aldığın her can için çentik attım kalbime
Yıktığın her ev için acıdan bir kulübe
Ruhumda alev topu söndürdüğün her ocak
Sussam taş kesilecek yüzümde kırlangıçlar
Sussam sevindireceğim senin şeytanlarını
Sussam çürüyüp gidecek ırmağı öpen yosun
Sussam yakamdan tutacak öldürdüğün bebekler
Sussam boğacak beni kadınların ağıtı
Sussam kuyular çekecek kelimelerimi
Sussam kahrolacağım ve dilim tutulacak
Andolsun seni yazmayı nasip eden kaleme
Seni tanıyan, tanıtan, telin eden Tanrı'ya
Sonsuz kere hamd olsun.

Seni her yerde tanırım kaosta, karanlıkta
Her kaçışta tanırım ilk sürgünden bu yana
Mesih'in acısından, yere sızan kanından
Toprağı çoraklaştıran, közü azgınlaştıran
Örümceğe zehir veren tıynetinden tanırım
Çok dilli alaycılığından ve çipil eşkalinden
Seni yürüyüşünden, eğilmenden, kalkmandan
Kirinden ve kibrinden, omurgasızlığından
Düzmece seçkinliğinden, duvarda ağlamandan
Adlara kodladığın kaçıklığından
Seni her an her saniye ve her asır tanırım
Çünkü sen lanetlisin...

Seni zor zamanlarda koruyan bendim
Elimin erdiğince, gücümün yettiğince
Ulaşıp sardım senin yaralarını
Sana evimi açtım, pınarımdan su verdim
Ekmeğimi bölüştüm aç kaldığında
Yatacak yer, yapacak iş, pişecek aş gösterdim
İspanya karanlığından İstanbul mavisine
Araladım hayatına kapanan kapıları
Seni ben gönendirdim...

Ülkemde özgür dolaştın yüzyıllar boyu
Yediğine, içtiğine, işine karışmadım
Aynine, adetine, giysine karışmadım
Kutsal bildim kitabını, tapınaklarını
Kutsal bildim hayatını, kutsal bildiklerini
Ben nasıl yaşamışsam
Benden rahat yaşadın.

O kadar uzak değil, daha dn
Yakanda uęursuzluk, yakanda damga
Her iřten kovulurken, her evden, her arřıdan
Dostların, dindaşların bile kusarken seni
Avrupa bir irin gibi sıkarken varlığını
Seni ben karşıladım, konuk ettim evime
Ne yiyip iiyorsam önüne
Aynı sofrayı serdim...

Ad verdim çocuklarıma Yakup, İbrahim
Ad verdim çocuklarıma Musa, Elyesa
Ad verdim çocuklarıma İshak, Süleyman
Ad verdim çocuklarıma Harun ve Eyüp
Ad verdim çocuklarıma Davut ve Yusuf
Ad verdim çocuklarıma Süleyman diye
Senin Peygamberlerini yaşatan bendim
Ehli kitap diyerek ve emanet görerek
Herkes seni sürerken dünyanın ötesine
Yeraltına sürerken,
Kovulmuşluk acısını unutturdum yıllarca
Aramadın saklanmaya ağaçta kovuk
Çölde kuyu aramadın kayada mağara
Sana konutlar yaptım kendi bahçeme
Kalmaya yer gösterdim...

Ben Tevrat'a inanırım sen güce inanırsın
Ben Zebur'a inanırım sen güce inanırsın
Ben İncil'e inanırım sen güce inanırsın
Ben Kur'an'a inanırım sen güce inanırsın
Meleklerle, elçilere ve kıyamet gününe
Ve Allah'a her şeyin Allah'tan geldiğine
Hiçbirine inanmazsın, yalnız kandırmak için
Sözü iki yüzlü kılar inanır görünürsün
Tahrif senin işindir ve nesilleri bozmak
Çünkü sen lanetlisin...

Üç bin beş yüz yıl önce
Hani bir kâhin demişti tahtını sallar diye
Titremiştii Firavun ve o yıl doğan, senin
Bütün oğullarını -elbette Musa hariç-
Acımadan öldürtmüştü katil çayıtlarına,
Katil askerlerine, katil polislerine
Şimdi sen o katillere dönüştün, 80 yıldır
Her yaştan Filistinliyi Firavun kafasıyla
Her şekilde öldürmeyi vazife biliyorsun
Korkuyorsun içlerinden birisi Musa olur
Tahtımı sallar diye
Çünkü sen lanetlisin...

Buzağı ayartır seni, buzağı altın
Buzağı ayartır seni, buzağı çöl yalımı
Buzağı ayartır seni, buzağı yalan
Buzağı ayartır seni buzağı faiz
Buzağı ayartır seni kuru gürültü
Buzağı ayartır seni buzağı lanet
Buzağı bombaların mermilerin kılıcın
Buzağı demir kubben yedi kollu şamdanın
Buzağı tepelere yüklediğin anlamın
Süleyman'ın mührü bile davacı senden
Çünkü sen lanetlisin...

Bir akdi imzalarken bozmayı düşünürsün
Her şey sahteye dönüşür senin gerçekliğinde
Ve sırtından bıçaklarsın sana güvenenleri
Çünkü sen lanetlisin...

Bu kadar milyar yıllık dünyanın tarihini
Bilim insanlarıyla dalga geçercesine
Altı bin yıl önceye çekersin körlüğünle
Utanmadan Tanrı'ya yorgunluk isnat edip
Onun gibi dinlenirsin yedinci gününde
Tarih öncesi için de kıyametler dilersin
Nefret edersin seni yalanlayan taşlardan
Kalıtlardan, örenlerden nefret edersin
İnancını yalancı çıkaran müzelerden
İmha etmek istersin ne kadar anıt varsa
-Altına ve akçeye dönüşürse istisna
Orada da hiç sadık değilsin inancına-
Ne kadar miras varsa imha etmek istersin
Çünkü sen lanetlisin...

Hakikati ifsatla inşa ettiğin tarih
Bile yalanlar seni,
Fosiller yalanlar seni, mağara resimleri
Levant'ta kırk bin yıl önce yaşayanlar yalanlar
Çizgili taşlar yalanlar, yere gömülü evler
Tilkiye aynı mezara gömülen iskeletler
Çakmak taşları yalanlar
Altı bin yıl hurafesi bile yalanlar seni
Çünkü sen lanetlisin...

Unutmadım Yakub'a attığın iftirayı
Unutmadım Üzeyir'e attığın iftirayı
Unutmadım Meryem'e attığın iftirayı
Unutmadım Mesih'e attığın iftirayı
Unutmadım Muhammed'e attığın iftirayı
Unutmadım Allah'a attığın iftirayı
Unutmadım sabilere, kundakta bebeklere
Unutmadım masumlara attığın iftirayı
İftirayla beslenir beslersin vahşetini
Çünkü sen lanetlisin...

Utanç duyuyor şimdi Habil Kabil kıssası
Aynı soydan geldiğin Arap kardeşlerine
Gecelerden bile siyah kinini kusuyorsun
Yarasalar imreniyor kan emen benliğine
Emdikçe, semirdikçe Yahudi oluyorsun
Emdikçe semirdikçe Yahudi kalıyorsun
Nazilerin acısını çıkartmak değil bunlar
Holokost olmasa da sen zaten böyle idin
Zayıflığın örtüyordu zalimliğini
Ağlayarak söylüyor ya Natali Portman
-Kuzuydun kuzulara kudurmuş bir kurt oldun-
Çünkü sen lanetlisin...